

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá tématem relokace části inuitského obyvatelstva v Kanadě. Časově je práce vymezena rokem 1953 (případně i rokem 1955, kdy se uskutečnila druhá vlna této relokace), kdy byl tento akt realizován. Několik rodin z lokace Inukjuak bylo přesunuto více než tisíc kilometrů na sever. Vláda měla mnoho motivů pro tuto relokaci, nejvíce propagovanými motivy byla celková rehabilitace inuitské komunity a nalezení její „ztracené samostatnosti“. Méně propagovanými motivy byla suverenita Kanady nad jejími arktickými ostrovy v období studené války a snížení vysokých sociálních příspěvků na inuitské obyvatele. Tato práce celý koncept relokace užívá jako případovou studii interního kolonialismu, tj. snaží se prokázat, zda lze o relokaci Inuitů v roce 1953 hovořit jako o příkladu využití politické strategie interního kolonialismu federální kanadskou vládou a pokud ano, na základě jakých důkazů. První dvě kapitoly jsou zaměřeny na definici interního kolonialismu a na představení plánu relokace a inuitské komunity. Třetí kapitola je výzkumnou, kde aplikuji získaná data z obou kapitol a snažím se prokázat výše zmíněnou tezi. Práce je zakončena závěrem, který shrnuje výsledky, ke kterým jsem v práci dospěla, odpovídá na výzkumnou otázku a nabízí možnosti dalších témat spojených s konkrétní relokací.